КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 31.8.2009
COM(2009) 441 окончателен

2009/0121 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно сключването от Европейската общност на Споразумението за присъединяване на Европейската общност към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г.
(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. С настоящото съобщение Комисията представя на Съвета ревизирано предложение за решение за упълномощаване на Общността да сключи споразумение за определяне на условията за присъединяване на Общността към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г.

2. Присъединяването на Общността се разрешава съгласно член 38 от Конвенцията, изменена с Протокола от Вилнюс, който предвижда възможността за присъединяване на регионални организации за икономическа интеграция.

3. На 28 март 2003 г. Съветът упълномощи Комисията да започне преговори с договарящите страни по Конвенцията с оглед постигане на съгласие относно присъединяването на Общността към нея. Решението на Съвета включваше насоки за водене на преговори и указания за присъединяването на Общността към Конвенцията.

4. Въпреки че през 2003 г. бе направено предложение за решение на Съвета за приемане на условията на споразумение между Общността и Междуправителствената организация за международни железопътни превози (OTIF)[1], присъединяването на Общността към Конвенцията не можеше да бъде осъществено преди влизането в сила на Протокола от Вилнюс, което зависеше от определен брой ратификации от страна на държавите-членки, които образуват Организацията. Конвенцията, изменена с Протокола от Вилнюс, влезе в сила през юли 2006 г.

5. Предложението на Комисията от 2003 г. за присъединяването на Европейската общност към Конвенцията бе представено на Съвета и на Европейския парламент на 17 ноември 2003 г. На 10 март 2004 г. Европейският парламент изрази благоприятно становище по отношение на предложението, като го одобри на първо четене без изменения. Въпреки това се очакваше Общността да настоява за разяснения и уверения от страна на Организацията по отношение на един конкретен въпрос. Все по-ясно ставаше, че член 3, параграф 2 от Конвенцията, чието предназначение бе да осигури съответствие между правните режими на Общността и на Организацията, в действителност не успяваше да постигне своята цел по адекватен начин. След извършването на преглед на правните елементи на Конвенцията и на нейните притурки бе потвърдено, че са налице определен брой несъответствия между общностното право и Конвенцията, свързани както с разпоредбите за юрисдикцията на Конвенцията (членове 12 и 28), така и с разпоредбите в някои от притурките (E, F и G).

6. Държавите-членки бяха наясно с тези несъответствия и след официално предложение от страна на Комисията направиха декларации за неприлагане на гореспоменатите притурки към Конвенцията съгласно член 42 от нея. С тези декларации разпоредбите в притурките станаха неприложими в съответните

[1] COM(2003) 696 окончателен от 17 ноември 2003 г.

държави. По този начин бе премахнат рискът от конфликти със законодателството на Общността във връзка с въпросите, обхванати от тези притурки, но това автоматично направи неприложими и разпоредби, които не бяха в конфликт със законодателството на Общността.

7. С цел да защити правния режим на Европейската общност Общността предложи в споразумението да бъде включена подходяща клауза (така наречена клауза за изключване), за да бъдат избегнати правни несъответствия между Конвенцията и съществуващото и развиващо се законодателство на Общността.

8. На 19 април 2007 г. Междуведомствената група на Комисията по въпросите на външната компетенция на Общността проучи общите въпроси във връзка с присъединяването на Общността. Заключението беше, че най-подходящият път към напредък е:

– Комисията да постигне споразумение с Организацията относно включването на стандартна клауза за изключване в Споразумението за присъединяване на Общността към Конвенцията.

– Държавите-членки да запазят своите декларации за неприлагане на притурки E, F и G към Конвенцията. Държавите-членки, които са ратифицирали Протокола от Вилнюс от 1999 г., но още не са направили декларация за неприлагане на тези притурки, да бъдат задължени да го направят.

– След присъединяването на Общността към Конвенцията Общността да направи декларация за неприлагане на притурки E, F и G към нея.

– Оттеглянето на горепосочените декларации (на държавите-членки и Общността) да се извърши след отстраняването на правните несъответствия между двете правни системи.

9. Този подход бе обсъден в Съвета през 2007 г., което позволи да бъдат подновени преговорите с Организацията, по-специално по въпроса за адекватна клауза за изключване. В същото време започна работата по разрешаване на въпроса за правните несъответствия между правните режими на ЕО и на Организацията. Тази работа приключи през 2008 г.

10. Преговорите между Комисията и Организацията през май и юни 2009 г. доведоха до съвместния проект на споразумение, приложен към настоящия документ. В момента Конвенцията е в сила и Европейската общност може да се присъедини към нея. Принципно проблемите, свързани с несъответствието между законодателството на Европейската общност и на Конвенцията, са разрешени, като необходимите промени на Конвенцията бяха представени на и приети от съответния комитет на Организацията на 23, 24 и 25 юни 2009 г. Тези промени ще влезнат в сила 12 месеца след като Организацията уведоми за тях своите държави-членки.

11. Следователно всички тези въпроси са взети предвид в приложеното споразумение, като то представлява изпълнение на задълженията на мандата на Съвета и начертава пътя, който Европейската общност трябва да следва, за да

постигне своята цел за разширяване на железопътната мрежа в Общността и за да предлага повече възможности за развитието на пазара на железопътни превози.

12. В контекста на тези съображения и в съответствие с установените процедури Комисията:

– оттегля предложението за решение за упълномощаване на Общността да сключи споразумение за определяне на условията за присъединяване на Общността към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF), прието през 2003 г. (COM(2003) 696 окончателен, 17 ноември 2003 г.);

– предлага Съветът да приеме приложеното решение;

– отправя настоящото съобщение до Съвета.

2009/0121 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно сключването от Европейската общност на Споразумението за присъединяване на Европейската общност към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г.
(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 71 и член 300, параграфи 2 и 3 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,[2]

като взе предвид становището на Европейския парламент,[3]

като има предвид, че:

(1) Развитието на оперативната съвместимост на железопътната система както в рамките на Общността, така и между Общността и съседните държави, е ключов елемент от транспортната политика, насочен по-специално към установяване на по-добър баланс между различните видове транспорт.

(2) Европейската общност има изключителна или споделена с държавите-членки компетенция в областите, обхванати от Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г., наричана по-долу „Конвенцията“.

(3) Присъединяването на Европейската общност към Конвенцията с цел да упражнява своята компетенция е позволено съгласно член 38 от нея, изменена с Протокола от Вилнюс.

(4) От името на Общността Комисията договори с договарящите страни по Конвенцията Споразумение за присъединяване на Европейската общност към Конвенцията.

(5) Тъй като все още се очаква разрешаването на определен брой конфликти между разпоредбите на някои притурки към Конвенцията и на законодателството на Общността, Европейската общност следва да направи декларация във връзка със

[2] ОВ С […], […] г., стр. […].
[3] ОВ С […], […] г., стр. […].

своето присъединяване към Конвенцията съгласно член 42 от нея по отношение на неприложимостта на притурки E, F и G към нея.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. С настоящото от името на Общността се одобрява Споразумението за присъединяване на Европейската общност към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г., при спазване на следните условия:

– след присъединяването Общността ще изготви декларация във връзка с упражняването на своята компетенция,

– след присъединяването Общността ще изготви декларация по отношение на неприложимостта на притурки E, F и G към Конвенцията.

2. Текстът на споразумението и посочените в параграф 1 декларации са приложени към настоящото решение.

Член 2

С настоящото председателят на Съвета се упълномощава да определи лицето, оправомощено да подпише споразумението с оглед изразяване на съгласието на Общността да бъде правно обвързана със същото споразумение, да направи съответните декларации и да депозира инструмента за одобрение от името на Общността.

Съставено в Брюксел,

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

СПОРАЗУМЕНИЕ

ЗА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ КЪМ КОНВЕНЦИЯТА ЗА МЕЖДУНАРОДНИ ЖЕЛЕЗОПЪТНИ ПРЕВОЗИ (COTIF) ОТ 9 МАЙ 1980 Г., ИЗМЕНЕНА С ПРОТОКОЛА ОТ ВИЛНЮС ОТ 3 ЮНИ 1999 Г.

МЕЖДУПРАВИТЕЛСТВЕНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА МЕЖДУНАРОДНИ ЖЕЛЕЗОПЪТНИ ПРЕВОЗИ

И

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

като взеха предвид Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г., наричана по-нататък „Конвенцията“, и по-специално член 38 от посочената конвенция,

като взеха предвид отговорностите, които Договорът за създаване на Европейската общност предоставя на Европейската общност в определени области в обхвата на Конвенцията,

като имат предвид, че с Конвенцията се учредява Международна организация за международни железопътни превози (OTIF), чието седалище се намира в Берн;

като имат предвид, че целта на присъединяването на Европейската общност към Конвенцията е да се съдейства на Организацията в постигането на целта ѝ за насърчаване, подобряване и улесняване на международния железопътен транспорт от техническа и правна гледна точка;

като имат предвид, че по силата на член 3 от Конвенцията произтичащите от Конвенцията задължения по отношение на международното сътрудничество не се ползват с предимство за държавите-членки, които са членки и на Европейските общности или са държави страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, пред задълженията им като членки на Европейските общности или като държави страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

като имат предвид, че е необходима клауза за изключване за тези части от Конвенцията, които са от компетенцията на Европейската общност, за да се посочи, че държавите-членки на Европейската общност не могат да се позовават на и да прилагат директно помежду си правата и задълженията, произтичащи от Конвенцията;

като имат предвид, че Конвенцията се прилага изцяло между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и другите страни по конвенцията, от друга страна;

като имат предвид, че присъединяването на Европейската общност към Конвенцията налага ясно определяне на правилата за прилагане на разпоредбите на Конвенцията към Европейската общност и нейните държави-членки;

като имат предвид, че условията за присъединяването на Европейската общност към Конвенцията трябва да позволят на Общността да упражнява в рамките на Конвенцията компетенциите, предоставени ѝ от нейните държави-членки,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Европейската общност се присъединява към Конвенцията съгласно реда и условията, определени в настоящото споразумение, в съответствие с член 38 от Конвенцията.

Член 2

В своите взаимоотношения договарящите страни по Конвенцията, които са членки на Европейската общност, ще прилагат общностните разпоредби, доколкото съществуват такива по отношение на конкретния въпрос, който се разглежда, и доколкото са приложими за конкретния случай, без да се засяга предмета и целта на Конвенцията и нейното цялостно прилагане по отношение на други договарящи страни по Конвенцията.

Член 3

Съгласно разпоредбите на настоящото споразумение, разпоредбите в Конвенцията се тълкуват така, че също да включват Европейската общност, в рамките на компетенциите на Общността, и различните термини, използвани за обозначаване на договарящите страни по Конвенцията и техните представители, да бъдат съответно разбирани.

Член 4

Европейската общност не прави вноски в бюджета на Организацията и не взема участие в решенията относно този бюджет.

Член 5

1. Без да се засяга упражняването на правото на глас съгласно член 6, Европейската общност има право да бъде представена и включена в работата на всички органи на Организацията, в които всяка нейна държава-членка има право да бъде представлявана като договаряща страна, и където може да се разглеждат въпроси, попадащи в нейната компетенция. Европейската общност не може да бъде член на Административния комитет. Тя може да бъде поканена да участва на заседанията на Комитета, когато

Комитетът иска да се консултира с нея по въпроси от дневния ред, които са от общ интерес.

2. Европейската общност се представлява от Европейската комисия. Европейската комисия може да упълномощи една или повече държави-членки на Общността да я представляват.

Член 6

1. За решения по въпроси, по които Европейската общност има изключителна компетенция, Европейската общност упражнява правата на глас на своите държави-членки съгласно Конвенцията.

2. За решения по въпроси, по които Европейската общност има споделена компетенция със своите държави-членки, гласуването се извършва от Европейската общност или от нейните държави-членки.

3. Съгласно член 26, параграф 7 от Конвенцията, Европейската общност разполага с брой гласове, равен на броя на нейните държави-членки, които са също така държави-членки на Организацията. Когато Европейската общност гласува, нейните държави-членки не гласуват.

4. Европейската общност информира, конкретно за всеки отделен случай, другите договарящи страни по Конвенцията за случаите, в които тя ще упражнява правото на глас, предвидено в параграфи 1 и 3 по-горе, по отношение на различните точки от дневния ред на Общото събрание и другите органи. Това задължение се прилага също, когато решенията се вземат чрез кореспонденция. Информацията се предоставя своевременно на Генералния секретар на Организацията, за да се позволи нейното разпространение, заедно с документите от заседанията или евентуално решение, което предстои да бъде взето чрез кореспонденция.

Член 7

Обхватът на компетенцията на Общността е посочен в общи линии в писмена декларация, направена от Европейската общност по време на сключването на настоящото споразумение. Тази декларация може да бъде изменена, както е подходящо, чрез уведомление до Организацията от страна на Европейската общност. Декларацията не заменя и по никакъв начин не ограничава въпросите, които може да бъдат обхванати от уведомленията за компетенцията на Общността, отправени преди вземането на решения от Организацията чрез официално гласуване или по друг начин.

Член 8

Раздел V от Конвенцията се прилага за всеки спор, възникнал между договарящите страни по настоящото споразумение за присъединяване, свързан с тълкуването, прилагането или изпълнението на настоящото споразумение, включително неговото съществуване, валидност и прекратяване.

Член 9

Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от първия месец след датата на подписване на споразумението от договарящите страни. В този случай член 34, параграф 2 от Конвенцията не се прилага.

Член 10

Настоящото споразумение остава в сила за неопределен срок.

Ако всички държави, членуващи в Организацията, които са държави-членки на Европейската общност, денонсират Конвенцията, се счита, че уведомлението за това денонсиране, както и за денонсиране на настоящото споразумение, е било направено от Европейската общност едновременно с последното уведомление за денонсиране, направено от държава-членка на Европейската общност, съгласно член 41 от Конвенцията.

Член 11

Договарящите страни по Конвенцията, различни от държавите-членки на Европейската общност, които прилагат съответното законодателство на Европейската общност съгласно своите международни споразумения с Европейската общност, могат, след като уведомят депозитаря на тази конвенция, да правят индивидуални декларации по отношение на запазването на техните права и задължения по техните споразумения с Европейската общност, Конвенцията и свързани с тях регламенти.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА ГОРНОТО подписаните упълномощени представители, представяйки своите пълномощни, които са в надлежна и изискуема форма, подписаха настоящото споразумение.

СЪСТАВЕНО на…, …ден от… (месец) … (година), на английски език, в два оригинални екземпляра — един се запазва от Организацията, а другият от Европейската общност. Преводът и разпространението на окончателното споразумение се извършват от съответните институции на договарящите страни.

За Междуправителствената организация за международни железопътни превози (OTIF)	За Европейската общност

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ОТНОСНО УПРАЖНЯВАНЕТО НА КОМПЕТЕНЦИЯТА

В железопътния сектор Европейската общност упражнява споделена компетенция с държавите-членки съгласно членове 70, 71, 80, параграф 1 и член 156 от Договора за ЕО.

В дял V от Договора за ЕО се определя общата транспортна политика на Европейската общност, а в дял XV се предвижда приносът на Европейската общност за изграждането и развитието на трансевропейски мрежи в областта на транспорта.

По-специално, в дял V, член 71 от Договора за ЕО се предвижда, че Европейската общност може да приема:

– общи правила, приложими по отношение на международния транспорт от или към територията на дадена държава-членка или преминаващ през територията на една или повече държави-членки;

– условията, при които превозвачи, които не пребивават в дадена държава-членка, могат да извършват транспортни услуги в тази държава;

– мерки за подобряване на безопасността на транспорта;

– всякакви други подходящи разпоредби.

По отношение на трансевропейските мрежи в дял XV, член 155 от Договора за ЕО се предвижда, по-специално, че Европейската общност:

– създава поредица от основни насоки, обхващащи целите, приоритетите и най-общите насоки на мерките, предвидени в областта на трансевропейските мрежи; тези основни насоки определят проектите от общ интерес;

– прилага всякакви мерки, които биха могли да се окажат необходими за осигуряване на оперативната съвместимост на мрежите и в частност в областта на техническата стандартизация;

– може да подкрепя проекти от общ интерес, които са подкрепени от държавите-членки и определени в рамките на насоките, посочени в първо тире, по-специално под формата на проучвания за възможностите за изпълнение, гаранции или субсидии за покриване на лихви; Общността може също така да даде своя принос чрез Кохезионния фонд с цел да се финансират специфични проекти от държавите-членки в областта на транспортната инфраструктура.

Въз основа на тези две разпоредби Европейската общност прие значителен брой правни инструменти, приложими за железопътния транспорт.

Съгласно нейното законодателство Европейската общност има изключителна компетенция по въпросите на железопътния транспорт, по които Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г., наричана по-долу „Конвенцията“, или правни инструменти, приети съгласно нея, засягат тези съществуващи общностни разпоредби.

По въпросите от обхвата на Конвенцията, по отношение на които Европейската общност има изключителна компетенция, държавите-членки на Европейската общност нямат компетенция.

Когато съществуват общностни разпоредби, които не се засягат от Конвенцията или приетите съгласно нея правни инструменти, Европейската общност споделя компетенцията с държавите-членки по въпросите, свързани с Конвенцията.

В допълнението към приложението се съдържа списък на съответните инструменти на Общността по времето на настоящото споразумение. Обхватът на компетенцията на Общността, произтичаща от тези текстове, трябва да бъде оценяван във връзка със специфичните разпоредби на всеки текст, и в частност във връзка със степента, до която тези разпоредби установяват общи правила. Компетенцията на Общността подлежи на постоянни промени. В рамките на Договора компетентните институции могат да вземат решения, които определят степента на компетенцията на Европейската общност. Европейската общност следователно си запазва правото да изменя настоящата декларация, без това да представлява предпоставка за упражняване на нейната компетенция по въпросите, обхванати от Конвенцията.

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ИНСТРУМЕНТИ НА ОБЩНОСТТА, СВЪРЗАНИ С ВЪПРОСИ, РАЗГЛЕЖДАНИ ОТ КОНВЕНЦИЯТА

Към днешна дата Общността е упражнявала своята компетенция inter alia чрез следните инструменти на Общността:

ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ПО ИКОНОМИЧЕСКИ ВЪПРОСИ И ПО ВЪПРОСИТЕ НА ДОСТЪПА ДО ПАЗАРА

– Регламент № 11 относно премахване на дискриминацията в транспортните тарифи и условия, в изпълнение на член 79, параграф 3 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност. (ОВ L 532, 16.8.1960 г., стр. 1121)

– Директива 91/440/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 25);

– Директива 95/18/ЕО на Съвета от 19 юни 1995 г. относно лицензиране на железопътните предприятия (ОВ L 143, 27.6.1995 г., стр. 70);

– Директива 2001/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 г. относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 75, 15.3.2001 г., стр. 1);

– Директива 2001/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 г. относно лицензиране на железопътните предприятия (ОВ L 75, 15.3.2001 г., стр. 26);

– Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 г. за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 75, 15.3.2001 г., стр. 29);

– Директива 2004/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за изменение на Директива 91/440/ЕИО на Съвета относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 164—172 и ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 58—60);

– Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14);

– Директива 2007/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за изменение на Директива 91/440/ЕИО на Съвета относно развитието на железниците в Общността и на Директива 2001/14/ЕО за разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 44);

– ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЗА ОПЕРАТИВНАТА СЪВМЕСТИМОСТ И БЕЗОПАСНОСТТА

– Директива 96/48/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 6);.

– Директива 2001/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. за оперативната съвместимост на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 1);

– Директива 96/49/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение на железопътния превоз на опасни товари (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 25);

– Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44—113 и ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 16—39);

– Директива 2004/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за изменение на Директива 96/48/ЕО на Съвета относно оперативната съвместимост на трансевропейската високоскоростна железопътна система и Директива 2001/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 114—163 и ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 40—57.);

– Регламент (ЕО) № 881/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за създаване на Европейска железопътна агенция (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 1—43 и ОВ L 220, 21.6.2006 г., стр. 3—14);

– Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51);

– Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (преработена версия) (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1);

– Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13);

– Директива 2008/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за изменение на директива 2004/49/ЕО относно безопасността на железопътния транспорт в Общността (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 345, 23.12.2008 г., стр. 62);

– Регламент (ЕО) № 1335/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 881/2004 за създаване на Европейска

железопътна агенция (Регламент за създаване на Агенция) (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 51).

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ОБЩЕСТВЕНА УСЛУГА

– Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на Регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1);

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 42 ОТ КОНВЕНЦИЯТА

Докато не бъдат отстранени определени правни несъответствия между законодателството на Общността и някои разпоредби на Конвенцията, следните притурки към Конвенцията няма да бъдат прилагани изцяло от Европейската общност:

1. Единните правила за договора за използване на инфраструктурата в международно железопътно съобщение (CUI — притурка E към Конвенцията).

2. Единните правила за утвърждаване на технически норми и приемане на единни технически предписания, приложими за железопътните средства, предназначени да бъдат използвани в международно съобщение (притурка F към Конвенцията).

3. Единните правила за техническо приемане на железопътни средства, използвани в международно съобщение (ATMF — притурка G към Конвенцията).

ВЪТРЕШНИ ДОГОВОРЕНОСТИ МЕЖДУ СЪВЕТА, ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА ЗА УЧАСТИЕТО НА ОБЩНОСТТА И НЕЙНИТЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ В ЗАСЕДАНИЯТА, ОРГАНИЗИРАНИ СЪГЛАСНО КОНВЕНЦИЯТА ЗА МЕЖДУНАРОДНИ ЖЕЛЕЗОПЪТНИ ПРЕВОЗИ ОТ 1999 Г.

Предвид на изискването за единство в международното представителство на Европейската общност и нейните държави-членки съгласно Договора за ЕО и съдебната практика на Съда на Европейските общности, включително и на ниво изпълнение на международни задължения;

Съветът, държавите-членки и Комисията постигнаха съгласие относно следните вътрешни договорености:

1. ЕСТЕСТВО И ОБХВАТ

1.1. Настоящият документ определя вътрешните договорености между Съвета, държавите-членки и Комисията по отношение на заседанията, провеждани съгласно Конвенцията за международни железопътни превози от 1999 г. (наричана по долу „Конвенцията“). Тези вътрешни договорености се прилагат за всички заседания, организирани от Междуправителствената организация за международни железопътни превози (OTIF) във връзка с прилагането на Конвенцията.

2. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЕ ВЪЗ ОСНОВА НА КОМПЕТЕНЦИИТЕ

2.1. По въпроси от компетенцията на държавите-членки, преди, по време и след всяко от посочените в параграф 1 заседания Председателството свиква по собствена инициатива, по искане на Комисията или на държава-членка координационни заседания на делегациите на държавите-членки на ЕС, с цел да бъдат постигнати съгласувани позиции. Председателството изразява тези координирани позиции.

2.2. Комисията изразява общностната позиция от името на Общността по въпросите от компетенцията на Общността, по-специално във връзка със:

- дял V, член 71 от Договора за ЕО,
- дял XV, член 155 от Договора за ЕО,
- всякакви други въпроси, попадащи изключително или предимно в обхвата на компетенцията на Общността съгласно дял V или XV от Договора за ЕО,
- и по-специално инструментите на Общността във връзка с въпроси, разглеждани от Конвенцията и описани в подробности в допълнението към приложение 2 към Споразумението за присъединяване на Европейската общност към Конвенцията.

2.3. Председателството и Комисията договарят коя от двете институции да направи изявление от името на Общността и държавите-членки в случаи, когато съответните компетенции са неразривно свързани. Комисията представя общата позиция, когато преобладаващата част от разглежданите въпроси е от компетенцията на Общността, а Председателството я представя, когато преобладаващата част от разглежданите въпроси е от компетенцията на държавите-членки.

3. УСТАНОВЯВАНЕ НА ПОЗИЦИИ И ПРОЦЕДУРА НА СЪГЛАСУВАНЕ

3.1. Всички позиции на Общността и на нейните държави-членки по време на заседанията на Организацията са надлежно съгласувани.

По въпросите от своята компетенция държавите-членки се стремят да установят съгласувани позиции. Преди това сред държавите-членки се разпространяват проектопредложения на позициите.

Предложенията на Комисията за позиции на Общността и за общи позиции на Общността и нейните държави-членки се обсъждат от съответния комитет, създаден със съответните директиви за железопътния транспорт в Общността, а именно:

– Комитетът по превоза на опасни товари по отношение на стоки, обхванати от притурка RID към Конвенцията; ако тези стоки засягат оперативната съвместимост на железопътната система или общия подход по отношение на безопасността, разработен съгласно Директива 2004/49/ЕО, позицията на Общността следва да бъде съгласувана с Комитета за оперативна съвместимост и безопасност на железопътната система.

– Комитетът относно развитието на железниците в Общността по отношение на стоки, обхванати от притурки CIV, CIM, CUV, CUI към Конвенцията, и по отношение на други системи на единно законодателство, разработени от Организацията;

– Комитетът за оперативна съвместимост и безопасност на железопътната система по отношение на стоки, обхванати от притурките APTU и ATMF към Конвенцията;

По време на координационните заседания, провеждани на място, Комисията и държавите-членки полагат максимални усилия за постигането на съгласувана позиция.

3.2. По отношение на работата по превоза на опасни товари Европейската общност е представлявана в Комисията от експерти по RID от Европейската комисия, като поради необходимостта от експертни технически познания се подпомага от експерти от държавите-членки и/или от Европейската железопътна агенция, или в случай на необходимост упълномощава държавите-членки да я представляват.

3.3. Комисията уведомява съответния комитет за точките от дневния ред на всяко заседание на Организацията, за които смята, че е необходимо

Общността или Общността и нейните държави-членки да бъдат представлявани.

3.4. **Ако трябва да се проведе гласуване по точки от дневния ред, Комисията дава становището си за това дали Общността или отделните държави-членки следва да гласуват.**

3.5. **На провежданите от посочените в точка 3.1 комитети координационни заседания се взема решение относно упражняването на отговорности и относно договореностите за представянето и гласуването по всяка точка от дневния ред, която е от изключителната компетенция на Общността.**

3.6. **Ако е необходимо, координационни заседания могат да се провеждат и на мястото на провеждане на заседанието.**

4. ИЗКАЗВАНИЯ

4.1. **В случай че Председателството не е представено на заседанията, посочени в точка 1, установената в хода на процеса на съгласуване позиция на Общността и нейните държави-членки по въпроси, обхванати от точка 2.1 и съответно точка 2.3, се представя от делегата на представената държава-членка, която е първа в ротационния списък за председателство на ЕС.**

5. ГЛАСУВАНЕ

5.1. **Комисията, от името на Европейската общност, упражнява правото на глас на Общността въз основа на позициите на Общността или общите позиции, установени в хода на процеса на съгласуване по въпросите, посочени в точка 2.2 и съответно точка 2.3.**

В случай че Общността не е представена от Комисията, е възможно да се стигне до съгласие Председателството да упражнява правата на глас на Общността по тези въпроси, въз основа на общи позиции.

5.2. Държавите-членки упражняват своите права на глас единствено по въпросите, посочени в точка 2.1 и съответно точка 2.3, въз основа на съгласувани или общи позиции, установени в хода на процеса на съгласуване.

6. ИЗКАЗВАНИЯ И ГЛАСУВАНЕ В СЛУЧАЙ НА РАЗНОГЛАСИЯ

6.1. Ако не бъде постигнато съгласие по въпросите, обсъждани във всеки един от трите комитета, посочени в точка 3.1, тези въпроси се отнасят до Комитета на постоянните представители. В случай че Комисията и държавите-членки не постигнат съгласие по въпросите, държавите-членки и Комисията се въздържат от позиция или гласуване, които биха били в противоречие с общностното право.

6.2. Посочените в точка 6.1 решения не засягат съответната компетенция на Общността и нейните държави-членки.